

Spm. nr. S 1355

Til forskningsministeren (13/2 96) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren foranledige, at årsberetningen for 1994 fra Den Centrale Videnskabetiske Komité bliver tilsendt Folketingets medlemmer, og hvis den ikke er udkommet, vil ministeren så redegøre for årsagen dertil?«

Svar (26/2 96)

Forskningsministeren (Frank Jensen):

I anledning af det stillede spørgsmål har jeg indhentet følgende udtalelse fra Den Centrale Videnskabetiske Komité:

»Den Centrale Videnskabetiske Komités årsberetning udkommer normalt i sommeren efter beretningsårets udløb. Den Centrale Videnskabetiske Komités årsberetning for 1994 er i 1995 blevet forsinket, dels på grund af et ekstraordinært arbejdspress for komiteen, dels som følge af særlige omstændigheder ved formandens arbejdssituation.

Årsberetningen er imidlertid skrevet, men endnu ikke trykt. Der vedlægges et manuskript til årsberetningen, og det kan oplyses, at beretningen vil blive udgivet i løbet af en måneds tid.«

Jeg skal her henholde mig til udtalelsen fra Den Centrale Videnskabetiske komité og vedlægger manuskriptet til årsberetningen. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1569

Til socialministeren (29/2 96) af:

Tove Fergo (V):

»Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med bistandslovens regler vedrørende udeanbringelse af børn, at kommunerne på grund af mangel på socialrådgivere udeanbringer/tvangsfjerner børn, hvor hjælpeforanstaltningen kunne have været af mindre indgribende karakter?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i Morgenavisen Jyllands-Posten den 29. februar 1996 »Mangel på socialrådgivere presser problemfamilierne«.

Svar (8/3 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter bistandslovens § 32 c har kommunalbestyrelsen en forpligtelse til at undersøge et barns eller en ungs forhold, hvis det må antages, at barnet eller den unge trænger til særlig støtte.

En sådan undersøgelse skal resultere i en begrundet stillingtagen til, om der er grund til at iværksætte foranstaltninger og i bekræftende fald, af hvilken art disse bør være.

De forskellige former for hjælpeforanstaltninger, der kan iværksættes af kommunalbestyrelsen, er opregnet i lovens § 33, stk. 2. Beslutning om iværksættelse af en hjælpeforanstaltning træffes efter § 33, stk. 1, og det fremgår af denne bestemmelse, at det bør tilstræbes, at barnet eller den unge kan blive i hjemmet.

En kommunalbestyrelse, der ikke sørger for, at der kan gennemføres en undersøgelse med henblik på afdækning af, om der er et særligt behov for støtte hos et barn eller en ung, handler således ikke i overensstemmelse med bistandslovens bestemmelser.

Det vil heller ikke være i overensstemmelse med bistandslovens bestemmelser, hvis en kommunalbestyrelse ikke sørger for, at det er muligt at træffe en beslutning efter § 33, stk. 1, jf. stk. 2, i fortsættelse af en gennemført undersøgelse, der viser et behov for en foranstaltning.

Pligten til at sørge for, at de opgaver, der er fastsat i bistandslovens særlige regler om børn og unge, kan udføres, påhviler således kommunalbestyrelsen.

Det ligger i forholdets natur, at det forudsættes, at kommunalbestyrelsen anvender et kvalificeret personale i den kommunale forvaltning, men bistandsloven indeholder ikke bestemmelser om, hvilke personalekategorier der skal behandle de enkelte typer af sager om bistand efter loven.